

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Csp/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124353653
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124353653.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14Csp/11/2024

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, v konaní zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom obec C., XXX XX C., o zaplatenie 2 806,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

14Csp/11/2024

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Súd žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

14Csp/11/2024

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 31. 07. 2024, domáha, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 806,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1 991,08 eur od 17. 11. 2023 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 03. 2024, uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. (IČO: 00 151 653), a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 12. 07. 2021 zmluvu č. 5181126915, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking pomocou tzv. bezpečnostného predmetu (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom (EOK), a to priamo cez kanál Internetbanking-u alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlášok (v prípade ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho rozhovoru). Na základe uvedenej zmluvy poskytol postupca žalovanej peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Podľa žalobcu zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na

možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 16. 11. 2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná pred postúpením pohľadávky vykonala úhrady vo výške 197,01 eur, z toho na istinu bola započítaná suma 8,92 eur, na zmluvný úrok suma 154,66 eur a na poplatky suma 33,43 eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2 507,52 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 991,08 eur, z riadneho úroku vo výške 447,56 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 12,54 eur a z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 32,34 eur a z poplatkov vo výške 24,00 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonala nasledujúce úhrady: 0,00 eur. Žalobca si uplatňuje pohľadávku v nasledovnej štruktúre: istina vo výške 1 991,08 eur, riadny úrok vo výške 779,06 eur, predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok (Y), t.j. 933,72 eur (X) – 154,66 (Y) eur = 779,06 eur (Z), poplatky vo výške 24,00 eur a zmluvný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 12,54 eur. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania počnúc dňom 17. 11. 2023, t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

2. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil žalobca súdu listinné dôkazy, a to zmluvu o postúpení súboru pohľadávok zo dňa 21. 03. 2024 (č. l. 14-22 súdneho spisu), potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 12. 07. 2021 (č. l. 23 súdneho spisu), splátkový kalendár (č. l. 24, 25 súdneho spisu), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17. 11. 2023, vrátane kópie obálky z vrátenej poštovej zásielky (č. l. 26, 27 súdneho spisu), všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., účinné od 01. 01. 2015 (č. l. 28-32 súdneho spisu), produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., účinné od 01. 01. 2015 (č. l. 33-37 súdneho spisu), sadzobník (č. l. 38-51 súdneho spisu), výzvu zo dňa 20. 12. 2023, vrátane odpisu z podacieho hárku č. EPH358190995 a stavu zásielky (č. l. 52, 53 súdneho spisu), výzvu zo dňa 15. 10. 2023, vrátane odpisu z podacieho hárku č. EPH348157924 a stavu zásielky (č. l. 54, 55 súdneho spisu), platobnú históriu (č. l. 56-59 súdneho spisu), výpis z úveru (č. l. 60-62 súdneho spisu), špecifikáciu postúpenej pohľadávky (č. l. 63 súdneho spisu), príkladný výpočet riadneho úroku (č. l. 65 súdneho spisu), oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 03. 2024, vrátane ePotvrdenky a sledovania zásielky (č. l. 66, 82, 83 súdneho spisu), pokus o zmier zo dňa 11. 07. 2024, vrátane podacieho hárku (č. l. 67, 68 súdneho spisu).

3. Žaloba spolu s prílohami, poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a uznesením súdu sp. zn. 14Csp/11/2024 zo dňa 14. 10. 2024, ktorým súd žalovanú podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 20 dní od doručenia predmetného uznesenia písomne vyjadrila k pripojenej žalobe a ak uplatnený nárok neuznáva, aby uviedla vo svojom písomnom vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 21. 11. 2024.

4. Žalovaná možnosť vyjadriť sa k žalobe žalobcu nevyužila.

5. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie. Po nariadení pojednávania, žalobca, v podaní doručenom súdu dňa 21. 05. 2025, označenom ako „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní“, prostredníctvom právneho zástupcu, uviedol, že nárok uplatnený podanou žalobou podľa jeho názoru preukázal predloženými dôkazmi v celom rozsahu a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná bola pred postúpením pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti tohto záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná. Žalobca navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, pričom v záujme čo možno najhospodárnejšieho a najefektívnejšieho riešenia vecí súhlasil s týmto rozhodnutím vo veci samej aj bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní. Žalobca ďalej uviedol, že súd

v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie ako vyhovenie žalobe v celom rozsahu by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoCsp/55/2022 z 23. 11. 2022, uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/172/2020 z 19. 01. 2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41CoCsp/48/2021 z 23. 02. 2022, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/82/2021 z 28. 04. 2022. V prípade, ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, potom žalobca žiada súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj o odročenie vytyčeného pojednávania, nakoľko žalobca doposiaľ nemal vedomosť o prípadnom vnímaní akýkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu.

6. Dôvod, ak by súd nepovažoval uplatnený nárok žalobcu za preukázaný v celom jeho rozsahu, nie je dôvodom na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP, v zmysle ktorého pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Súd preto pojednávanie neodročil a v zmysle § 180 CSP konal a rozhodoval v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, keďže jeho žiadosť o odročenie vytyčeného pojednávania nebola žiadosťou o odročenie pojednávania podľa § 183 CSP a v sporovom konaní prítomnosť strany na pojednávaní nie je podmienkou prejednania a rozhodnutia veci, t. j. neprítomnosť sporovej strany alebo jej zástupcu na pojednávaní nie je bez ďalšieho prekážkou riadneho prejednania veci. Súd vo veci konal a rozhodoval v zmysle § 180 CSP aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie nedostavila a svoju neúčast neospravedlnila.

7. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, špecifikovanými v bode 2. tohto rozhodnutia, pričom z uvedených listín ako aj z obsahu celého spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci.

8. Potvrdením o uzatvorení zmluvy zo dňa 12. 07. 2021, vystaveným postupcom, banka potvrdila, že dňa 12. 07. 2021 akceptáciou návrhu žalovanej došlo k uzatvoreniu zmluvy, na základe ktorej jej ako dlžníkovi bol poskytnutý splátkový úver číslo 5181126915 - Spotrebný úver na čokoľvek, vo výške 2 000,00 eur, s úrokovou sadzbou 9,99 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy, s úrokom z omeškania 5 % p. a., najviac do výšky stanovenej právnymi predpismi, s RPMN vo výške 13,40 %, s mesačnými splátkami vo výške 33,31 eur mesačne, splatnými 20. deň v kalendárnom mesiaci s tým, že výška poslednej splátky úveru je uvedená v splátkovom kalendári. Prvá splátka bola splatná 20. 08. 2021 a konečná splatnosť úveru bola 20. 07. 2029. Úver bol splatný v 96 splátkach. Celková čiastka spojená s úverom bola vo výške 3 196,76 eur. Poplatok za poistenie úveru bol vo výške 2,74 eur, splatný v periodicite a termíne splátok úveru. V potvrdení je zároveň uvedené, že všetky údaje uvedené v základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia Zmluvou, POP a VOP a že potvrdenie o uzatvorení zmluvy zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve.

9. Výzvou zo dňa 15. 10. 2023 právny predchodca žalobcu žalovanej vo vzťahu k pohľadávke banky: Úver na Čokoľvek cez Internetbanking, číslo úveru: 5181126915, oznámil, že ku dňu 15. 10. 2023 je v omeškani so splácaním pohľadávky banky vo výške 442,59 eur a vyzval ju, aby dlžnú sumu uhradila do 15 dní od doručenia tejto výzvy s poučením, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu a v takom prípade žalovaná stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. Žalovaná podľa odpisu z podacieho hárku č. EPH348157924 v spojení so stavom zásielky prevzala zásielku dňa 06. 11. 2023.

10. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17. 11. 2023 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vo vzťahu k pohľadávke banky: Úver na Čokoľvek cez Internetbanking, číslo úveru: 5181126915, dátum uzatvorenia zmluvy: 12. 07. 2021, nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, D.,

s účinnosťou od 01. 01. 2015 v aktuálnom znení – omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a že z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 16. 11. 2023 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Banka zároveň vyzvala žalovanú, aby pohľadávku zo zmluvy vo výške 2 394,34 eur uhradila do 15 dní s upozorením, že pohľadávka je v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok ďalej úročena. Z kópie obálky neprevzatej zásielky (č. I. 27 súdneho spisu), odoslanej žalovanej dňa 20. 11. 2023, vyplýva, že žalovaná neprevzala zásielku v odbernej lehote a táto bola odosielateľovi vrátená dňa 15. 12. 2023.

11. Výzvou zo dňa 20. 12. 2023 právny predchodca žalobcu vo vzťahu k pohľadávke banky: Úver na Čokoľvek cez Internetbanking, číslo úveru: 5181126915, žalovanej oznámil, že výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 20. 12. 2023 sumu 2 396,52 eur, vyzval ju na jej úhradu s upozorením, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Z odpisu z podacieho hárku č. EPH358190995 zo dňa 24. 06. 2024, vrátane stavu sledovania zásielky (č. I. 53 súdneho spisu), vyplýva, že žalovanej bola zásielka odoslaná dňa 21. 12. 2023 a že žalovaná ju neprevzala v odbernej lehote, preto z tohto dôvodu bola odosielateľovi vrátená späť.

12. V zmysle bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., účinné od 01. 01. 2015, za prípad porušenia sa považuje omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace. V zmysle bodu 8. písm. a) predmetných produktových obchodných podmienok, ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia, banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

13. Z výpisu z úveru č. 5181126915 vyplýva, že žalovaná dňa 12. 07. 2021 čerpala úver vo výške 2 000,00 eur a že v období od 20. 08. 2021 do 30. 09. 2022 uhradila titulom splátok na úver, vrátane poistenia, celkom sumu vo výške 197,01 eur.

14. Dňa 21. 03. 2024 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0229/2024/CE, predmetom ktorej bolo okrem iného aj odplatné postúpenie pohľadávky banky voči žalovanej spolu s príslušenstvom, špecifikovanej v prílohe zmluvy (číslo účtu: 5181126915).

15. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 03. 2024 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vo vzťahu k pohľadávke banky: Úver na Čokoľvek cez Internetbanking, číslo úveru: 5181126915, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0229/2024/CE uzatvorenej dňa 21. 03. 2024, postúpil pohľadávku banky spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia, na žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej podľa ePotvrdenky odoslané dňa 03. 04. 2024.

16. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 06. 2024 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 06. 2024, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 12. 07. 2021 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0229/2024/CE zo dňa 21. 03. 2024, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0229/2024/CE zo dňa 21. 03. 2024 (ďalej ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky

presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie zostatku neuhradenej dlžnej sumy poskytnutého úveru po jeho zosplatnení v sume 2 806,68 eur s príslušenstvom titulom zmluvy, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý splátkový úver číslo 5181126915 - Spotrebný úver na čokoľvek. Z právneho hľadiska aj napriek skutočnosti, že zmluva o úvere sa spravuje ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ide zároveň aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca ako dodávateľ poskytol žalovanej, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako spotrebiteľovi, finančné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach. Preto vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetné právne vzťahy medzi zmluvnými stranami posudzovať aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej dňa 12. 07. 2021 spotrebiteľský úver vo výške 2 000,00 eur, ktorá mala žalovaná splácať v 96 splátkach, splatných do 20-teho dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20. 08. 2021 a konečnou splatnosťou dňa 20. 07. 2029, a rovnako nebolo sporné, že žalovaná neuhrádzala právnomu predchodcovi žalobcu splátky úveru riadne a včas, keď v období od 20. 08. 2021 do 30. 09. 2022 mu uhradila titulom splátok na úver, vrátane poistenia, len celkom sumu vo výške 197,01 eur.

30. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v danom konaní, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27. 10. 2021 (publikovaný v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2022 pod číslom 6), z ktorého vyplýva, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

31. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby od zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0229/2024/CE zo dňa 21. 03. 2024 a preukazoval ju aj oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 03. 2024.

32. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky. Ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, kde na strane veriteľa vystupuje banka, je umožnené priamo aj v § 92 ods. 8 zákona o bankách, upravujúcim predpoklady a možnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu aj na inú osobu ako je banka, t.j. banka môže postúpiť pohľadávku voči klientovi i bez súhlasu klienta aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je klient (dlžník) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky. Predpoklady postúpenia pohľadávky vzniknutej zo spotrebiteľského úveru sú zároveň upravené aj v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď predpokladom platného postúpenia je postúpenie len takej pohľadávky, ktorá je po končení termínu splatnosti alebo ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn.

43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2022). Uvedené predpoklady musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky s tým, že nesplnenie čo i len jedného z nich spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy v časti postúpenia predmetnej pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj voči dlžníkovi. Na uvedený záver nemá vplyv ani prípadné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, ktoré v takom prípade nemá voči dlžníkovi žiadne účinky.

33. Súd sa preto ďalej zaoberal, či v posudzovanom prípade ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 06. 2024.

34. Podľa potvrdenia o uzatvorení zmluvy zo dňa 12. 07. 2021 ide o úver s konečnou splatnosťou 20. 07. 2029. Keďže zmluva o postúpení pohľadávok č. 0229/2024/CE bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 21. 03. 2024, súd konštatuje, že v čase postúpenia pohľadávky nešlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca tvrdil, že ide o pohľadávku, ktorej konečná splatnosť nastala v dôsledku mimoriadneho zosplatnenia, zaoberal sa súd ďalej tým, či mimoriadne zosplatnenie úveru bolo platné.

35. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri dlhu splatného v splátkach je pre účely spotrebiteľských vzťahov sprísnené úpravou § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30. 06. 2024). Zákonná úprava splnenia predpokladov upravených v § 53 ods. 9 (v znení účinnom do 30. 06. 2024) a § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka má kogentnú povahu (pozri bližšie uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/24/2020 zo dňa 13. 05. 2020). Veriteľ teda dosiahne predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru iba za predpokladu, že dodrží postup uvedený v ustanoveniach § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30. 06. 2024) a § 565 Občianskeho zákonníka.

36. Žalobca v žalobe tvrdil, že postupca mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 16. 11. 2023, avšak súdu žiadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepredložil, keď len samotné predloženie potvrdenia postupcu o tom, že takáto zmluva bola uzatvorená, samotnú zmluvu nenahrádza a existencia písomnej dohody žalovanej ako dlžníčky s veriteľom o tom, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, t. j. dohody o práve veriteľa zosplatniť dlh v dôsledku kvalifikovaného omeškania dlžníka s plnením úverových splátok, nevyplýva ani zo žiadneho iného listinného dôkazu. Možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky pre omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky o viac ako tri mesiace je síce upravená v bode 8.1 písm. a) produktových a obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s., keď na tento bod postupca v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17. 11. 2023 aj poukázal, avšak súd v tomto smere konštatuje, že žalobca žiadnym listinným dôkazom nepreukázal záväznosť uvedených produktových a obchodných podmienok pre daný úverový vzťah, nakoľko súd nepreukázal uzatvorenie úverovej zmluvy v písomnej forme a ani inej zmluvy, obsahom ktorej by bola aj platná inkorporačná doložka vzťahujúca sa na produktové a obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. Súd zároveň konštatuje, že ani v potvrdení o uzavretí zmluvy zo dňa 12. 07. 2021 nie je zmienka o možnosti veriteľa uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ je v potvrdení o uzavretí zmluvy uvedené, že „Všetky údaje uvedené v Základných podmienkach Zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia Zmluvy a ich zmeny sa riadia Zmluvou, POP a VOP“, tak žalobca ani nepreukázal, že žalovaná bola pred vznikom zmluvného vzťahu, na základe ktorého jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver, oboznámená s obsahom konkrétnych produktových a obchodných podmienok, resp. všeobecných obchodných podmienok, a že žalovaná s nimi súhlasila. Súd zároveň poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoCsp/13/2024 zo dňa 12. 06. 2024, v ktorom krajský súd v obdobnej veci konštatoval, že „v prípade spotrebiteľského úveru ustanovenie § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.). Ak má vzniknúť zmluva písomnou formou, je na to potrebný písomný návrh a

jeho písomná akceptácia, pričom pokiaľ nejde o nehnuteľnosti, nemusí byť návrh a akceptácia na jednej listine (§ 43c ods. 2 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danom prípade žalobca nepreukázal všetky konkrétne zmluvné podmienky, obsiahnuté v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného. V tomto smere je mylný názor odvolateľa, že preukázanie naplnenia požiadavky písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je z jeho strany realizované predložením Potvrdenia o uzavretí zmluvy zo dňa 17.02.2018, vystaveným pôvodným veriteľom, pretože táto listina z hľadiska jej obsahu predstavuje len písomnú akceptáciu návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy s vymedzením niektorých dojednaných podmienok. Z textu samotného potvrdenia pritom vyplýva, že zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve, pričom písomnú zmluvu, resp. písomný návrh žalovaného na uzavretie zmluvy, ktorý bol akceptovaný veriteľom predmetným potvrdením (a na ktorý samotné potvrdenie hneď v úvodnej vete odkazuje), žalobca v konaní neprodukoval. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikla písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere.

37. V civilnom sporovom konaní, založenom na princípe kontradiktórnosti, sa prioritizuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Procesná zodpovednosť za vedenie sporu je tak na sporových stranách, kedy výsledok konania závisí na iniciatíve sporových strán a ich aktivite v konaní, t. j. od kvality predložených dôkazov a kvality ich procesnej aktivity. Za výsledok konania sú teda zodpovedné výhradne sporové strany, pričom stranu žalobcu aj stranu žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno, ktorého neunesenie má za následok stratu sporu. Na základe vykonaného dokazovania, keď súd vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovanou nepodpísané produktové obchodné podmienky E. E., D., ktorého čl. 8.1 sa vo vzťahu k dojednanému oprávneniu veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, žalobca dovoľáva, boli súčasťou zmluvy o úvere zo dňa 12. 07. 2021. Z potvrdenia o uzatvorení zmluvy zo dňa 12. 07. 2021, ktorú jedinou ako doklad o obsahu zmluvy o úvere žalobca v konaní predložil, totiž nevyplýva, že by neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere č. 5181126915 boli žalobcom predložené Produktové obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. Uvedené nemožno dovodiť ani z textu potvrdenia, v ktorom je okrem iného len bez ďalšieho uvedené, že „Všetky údaje uvedené v základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia zmluvou, POP a VOP.“ (pozri bližšie rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoCsp/13/2024 zo dňa 12. 06. 2024). Navyše v samotnom potvrdení je explicitne uvedené, že toto potvrdenie „zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v Zmluve.“

38. Možno tak konštatovať, že žalobca nepreukázal, že by medzi pôvodným veriteľom a žalovanou existovala platná dohoda o práve banky úver predčasne zosplatiť (§ 565 Občianskeho zákonníka), a preto v danom prípade nedošlo k platnému zosplateniu pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu (postupcu), keď v prípade mimoriadneho zosplatenia spotrebiteľského úveru sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o úkon vykonaný v rozpore s kogentnou zákonnou úpravou, jeho účinky tak nenastali. Keďže nešlo ani o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti, žalobca nepreukázal splnenie predpokladov daných § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pre platné postúpenie celej pohľadávky, z ktorého dôvodu je aj tento úkon postúpenia pohľadávky (zmluva o postúpení pohľadávok) pôvodného veriteľa na žalobcu v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Na absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom je súd povinný prihliadať ex offo, pretože absolútne neplatný právny úkon nespôsobuje podľa hmotného práva žiadne právne následky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11CoCsp/11/2024-204 zo dňa 30. 05. 2024, v ktorom krajský súd dospel k rovnakému právnemu záveru.

39. Súd tak z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu v celom rozsahu zamietol (I. výrok).

40. Argumentáciu žalobcu, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a že iné rozhodnutie, ako vyhovie žalobe v celom rozsahu by za

uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, súd považuje za nenáležitú, nemajúcu oporu v žiadnom právnom predpise.

41. Súd v prvom rade v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

42. Čo sa týka povinnosti súdu uvádzať, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a predbežné právne posúdenie vecí, súd tak v zmysle § 181 ods. 1, 2 CSP robí až na prvom pojednávaní, a to po úkonoch podľa odseku 1 ust. § 181 CSP. Zo žiadneho ustanovenia CSP súdu nevyplýva povinnosť urobiť tak ešte pred samotným pojednávaním. Rovnako tak súd nie je zo zákona povinný vyzývať žalobcu na doplnenie povinnosti tvrdenia či dokonca na splnenie dôkaznej povinnosti. Súd síce za účelom zistenia podstatných a rozhodujúcich skutočností v zmysle § 150 ods. 2 CSP môže strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia, tento materiálny korektív však v žiadnom prípade nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Okrem toho, súd nie je povinný vyzývať žalobcu (ani žalovaného) na predloženie dôkazov, keď ustanovenie § 150 ods. 2 CSP dopadá len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Každý má v zásade tvrdiť tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Následky spojené s nesplnením tejto povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia, nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Strana sporu má zároveň k svojim tvrdeniam dôkaznú povinnosť. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto strana dôkazné bremeno neunesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena (pozri napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/999/2015 zo dňa 13. 10. 2016). Zároveň súd zdôrazňuje, že nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (pozri bližšie uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019). Pasivita žalovaného v konaní tak nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

43. V posudzovanej veci si žalobca uplatňoval svoje práva prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, ktorý žalobcu zastupuje v množstve ďalších identických alebo obdobných spotrebiteľských sporoch. Z uvedeného dôvodu nemôže byť pre žalobcu, zastúpeného odborne spôsobilou osobou, prekvapujúce ex offio skúmanie procesných podmienok konania (vrátane aktívnej legitímácie strán sporu), náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere či posudzovanie platnosti mimoriadneho zosplatnenia spotrebiteľského úveru. Okrem toho v danom prípade súd žalobu zamietol z dôvodu neplatného predčasného zosplatnenia úveru, keď pri posudzovaní skutkových tvrdení žalobcu o zosplatnení spotrebiteľského úveru dospel k záveru, že žalobca ním predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal jeho skutkové tvrdenie, že postupca využil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade so zákonom. Okrem toho aj keď žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom zachovania písomnej formy zmluvy o úvere nepoprela, tak súd uvádza, že otázku dodržania písomnej formy zmluvy o úvere vyhodnocoval predovšetkým vo vzťahu k tomu, či žalobcovi svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia, keď aktívna vecná legitímácia patrí medzi základné procesné podmienky a jej posudzovanie nesúvisí s § 151 ods. 1 CSP ohľadne skutkových tvrdení strany, ktoré má protistrana výslovne poprieť, resp. súd považovať za sporné, či nesporné. Ako už bolo vyššie uvedené, preskúmvanie vecnej legitímácie, či už

aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (pozri bližšie rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoCsp/13/2024 zo dňa 12. 06. 2024). A pokiaľ žalobca poukazuje na rozhodnutia krajských súdov v iných veciach, tak súd uvádza, že týmito nie je viazaný.

44. Súd ešte pre úplnosť veci uvádza, že aj v prípade, ak by žalobca preukázal súdu, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou existovala platná dohoda o práve banky úver predčasne zosplatiť (§ 565 Občianskeho zákonníka), ani tak nedošlo k účinnému zosplateniu úveru, keď písomné upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 06. 2024 ako aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (realizácia práva veriteľa na predčasné zosplatenie úveru, ktorý sa mal uhrádzať v splátkach), má povahu jednostranného právneho úkonu adresovaného dlžníkovi, ktorého účinky nemôžu nastať spätne (pozri napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17CoCsp/15/2021 zo dňa 28. 06. 2021). Neuhradením čo i len jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace nenastáva automatická splatnosť poskytnutého úveru v zmysle § 53 ods. 9 (v znení účinnom do 30. 06. 2024) s použitím § 565 Občianskeho zákonníka, keď zosplatenie úveru je právom veriteľa, ktoré je viazané na prejav vôle veriteľa voči dlžníkovi, že takéto právo si aj uplatní. Z povahy takéhoto uplatnenia práva veriteľa vyplýva, že sa nemôže jednať o žiaden interný alebo navonok nerozpoznateľný úkon a postup veriteľa, ale naopak, musí sa jednať o taký prejav vôle realizovaný rozpoznateľným spôsobom navonok voči jeho adresátovi, t.j. o také uplatnenie tohto práva, ktoré je adresované dlžníkovi a ktoré je zároveň veriteľom realizované v zmysle zákonných podmienok. Využitie práva veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka má teda nepochybne povahu jednostranného právneho úkonu, ktorým dochádza k zmene obsahu záväzku. Z uvedeného je preto nevyhnutné dospieť k záveru, že k zosplateniu úveru nemôže dôjsť skôr, ako je navonok prejavovaná vôľa veriteľa na zosplatenie úveru (pozri bližšie uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/24/2020 zo dňa 13. 05. 2020, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2022). Rovnako aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 36/2020 zverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 jednoznačne definoval „Vyhlásenie úveru za predčasne splatné“ za právny úkon a posudzoval dátum jeho vystavenia ako aj jeho dôjdenia do sféry dispozície dlžníka. V posudzovanej veci je z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti preukázateľné, že navonok prejavil právny predchodca žalobcu vôľu zosplatiť úver dňa 17. 11. 2023 (t. j. dátum vyhotovenia oznámenia), a to spätne k 16. 11. 2023 s tým, že táto listina bola žalovanej odoslaná až dňa 20. 11. 2023, t. j. v prvý deň splatnosti najbližšie splatnej splátky, pričom veriteľ môže v zmysle § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (t. j. v danom prípade tak mohol urobiť do 19. 11. 2023, keďže 20. 11. 2023 bola splatná už ďalšia splátka).

45. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (II. výrok). V konaní mala žalovaná úspech v celom rozsahu. Z uvedeného dôvodu vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanej doteraz preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznal (súd v tomto smere odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016, sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. 02. 2018). Súd zároveň pre úplnosť uvádza, že o výške trov konania žalovanej nebude už rozhodovať samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

14Csp/11/2024

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.